

CAatalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De sancto Eduardo rege et confessore. Cap[itulum]. Ivij.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70797](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70797)

De sanctis in mēse octobris occurrētibus Fo. cclij.

Marcellus epi

scopus apamie et
martyr: successor
iohannis vita san-
ctissimus tēpore theodosij se-
nioris martyrum passus est.
Cum em̄ iussu eiusdē augusti
deorum templa vbicq; destrue-
rentur. Venit prefectus orien-
tis apamias ad templa idolo-

rum destruenda: et dum ibidem templum iouis
maximū et robustum: utpote lapidibus ferro et
plumbo alligatis fabricatum vidisset: impossi-
bile quoq; ad destruendū iudicasset: ad sugges-
tione marcelli perit ad alias ciuitates: ipsum
et templum iuxta vires et dissoluendū commi-
sit. Marcellus hō cuiusdam operarij consilio
quatuor ingentibus colūnis subterfossis: quib;
bus tota pariter machina nitebatur: ligna sup-
posuit: et in ipsis ignem immisit: ut lignis exu-
stis colūne ruerent: orāq; fabricam secum tra-
herent. Sed resistente demone: ignis non pos-
terat ligna inflammare. Episcopus hō oratio-
ne premissa aqua benedicta ignem asperxit: et
mox diabolum effugauit. Statimq; igne sub-
termissis ligna accendit: quibus cōbustus ruen-
tibusq; colūnis: omne edificium templi corruit:
cuius sonitus terram concutēs omnes exte-
ruit. Post que sanctus episcopus et alia plura
phana idolorum destruxit. Qui et martyribus
pro christo certantibus scribebat: et eorū scripta
recipiebat. Nouissime autē et ipse a paganis tē-
tus: pro christi cōfessione martyrio coronas-
tus est: et apud apamiam honore condigno tu-
mulus. iij. idus octobris.

De sancto Lardo discipulo. Cap. lvi.

Carpus di-

scipulus bti pauli
apli apud troa-
dem claruit: vbi
et ab eodem apo-
stolo episcopus cōstituitur est.
De hoc refert dionysius i epi-
stola ad themophilum: q; cum
esset vir mire sanctitatis et ze-
latoz fidei: et quidam infide-

lis fidelem quēdam peruertisset: adeo corpus
moleste tulit: ut ex hoc infirmitatē incurreret.
Tante autē sanctitatis erat: ut nunq; celebra-
ret quin aliquam celestem visionem conspice-
ret. Sed cū pro vtriusq; conuersione orare de-
beret: dum tamē quotidie exorabat ut combu-
stione quadam: amboz simul immisericorditer
abumperet vitas. Et ecce circa noctis mediū
dū vigilaret: et hanc orationem faceret: subito
domus in qua erat in duo diuisa fuit: et quedam
immensa fornax ibidem apparuit: respiciensq;

sursum vidit celum apertū: et ibidem iesum cir-
cundatum multitudine angeloz. Deinde sus-
cita fornacē predicti duo vtri tremuli stare cer-
nuntur: qui a serpentibus de fornace procedē-
tibus moribus: et inuolutionibus violenter in
fornacem traherentur: et ab alijs quibusdā vi-
ris impingebant. Hoc videns carpus adeo in-
stozum vindictam delectabatur: ut superiores
visionem intruere contēneret: et in horum vtrius-
nem rotas intentus esset: ita q; plurimum mo-
le ferebat: q; in fornacem non cito cadebant.
Tandem cum in celū resperisset: ecce iesus ho-
minum illoz miseratus ad illos cum angelis
descendens: manus extendit: et ipsos eripuit.
Dixitq; carpo: q; paratus esset iterum pro pec-
catoribus pati. Sicq; decetero carpus p illoz
conuersione orauit: dominusq; vtrūq; ad fides
reuocauit. Demū idem beatus discipulus p
cōfessione xpi martyrio coronatus est: et apud
troadem sepultus. iij. idus octobris.

De sancto Eduardo rege et con-
fessore. Cap. lvij.

Edwardus cōfessor

rex illustris angloz generosa
progenie orus filius regis elte-
rudi: et enie regine ricardi du-
cis normanz filius: diligent
parentum cura nutritus ab annis puerilibus
sanctispiritus informatus est disciplina. Qui
adhuc puer existens: propter dauoz pcellam
seulentium in anglia ductus est in neustriā in
austra domo: vbi opera puerilia deserēs: christi
seruitio se mācipauit: beatamq; dei genitricē
et petrum apostolū atq; euangelistā iohannem
in patronos sibi speciales assumpsit. Tandem
parente defuncto et fratre ipius inaudita cru-
delitate perempto eduardus timēs: se domino
commēdauit. Expectans quoq; donec post mo-
dicum tēpus barbarica pestis cessauit: et tūc a
baronibus in regnum inductus: et cum gloria
apud lūdunū in die sancto pasche ab episcopo
coronatus est. Regnauit autē tēporibus hen-
rici tertij imperatoris: et regnum optima pace
gubernauit: et sanctissime deo vixit. Egicā go-
dini filiam liberalib; artib; imbutā in vxorem
duxit: quā adeo persuasit: ut castitatē seruātes
suo nomine cōiuges: ambo hōines permanse-
rūt. Fuerat autē godinus pdictus conspirator
in nece fratris regis eduardi. Dum autem die
quadā cum rege in mēsa discumbēs se iuramē-
to de morte fratris excusaret: piculo offe quas
comedebat: subito offa quā in ore posuit suffo-
catus est. Filius quoq; eius eadez die ab equo
in carensē fluuium precipitatus necatus est.
Dater hō eius vxor godini ictu fulminis inte-
rūt. Sicq; omnes qui mortis fratris regis cō-
scij fuerāt: vltio diuina vindicauit: sola regis cō-
iuge q; innocēs inde fuerat incolume pmanēte.
D iij

Rex iste tate fuit gravitatis: ut vis non sine maxima causa puocaret in risum: unde et semel cum die pasche post prandiu valde rideret: et ex hoc oēs mirarent: dixit rex qd p spiritū viderat septem dormiētes in celo mote: qui dudū sup latus dextrum iacuerāt: severos in finistram: qui donec sic manerēt: multe in orbem perfectiones future forent. Sed post decursum annorum centū: iterū ad latus dextrū se verterēt. Directi sunt autē a baronibus nūcū ex anglia in greciā ad montē predictū apud ephesum civitatem. Qui per oīa sicut rex dixerat contigisse inuenerūt. Nam donec illuc nūcū peruenerūt: oēs ephesoz populi: qd septē dormiētes in finistram versū fuissent penitus ignorarūt. Qui tū modicis antea diebus sup dextrū latus illos cognouerant dormiētes. **H**ic etiam rex circa pauperes liberalissimus et humilis fuit. Nam die quodā pauperē contractū incedere nō valētes p̄p̄o latoꝝ e carentē deuotus rex in humeris suis assumpsit: et ipm a regali palatio vsq; ad sc̄ti petri ecclesiā baiulauit. Hic etiā sepius in hora cōsecrationis xpm in carne cōspexit in manib; sacerdotū. Qui regno feliciter disposito quēuit in pace āno dñi. **M. c. lxx. id. octobris.** Sepultus iuxta beati petri altare vbi et miraculis claret.

De sancto eduardo rege et mar. Cap. lviij.

Edwardus martyꝝ

Erex secundus angloꝝ: filius eduardi regis: vna cum patre ānis duobus cum dimidio regnavit. Tūc visa est stella cometes apud vicum regium: qui dicitur caluar: significās persecutiōes in regno subsequētes. Nam clerici intrusi et criminosi a suis ecclesijs: per dūstanum archiep̄m cantuariēsem expulsi noua prela suscitariūt omnibus pene ecclesijs denastariis: quos tamē vltio diuina puniuit: vt supra dictum est in vita sancti dūstani. vij. idus septembꝝ. Tū autē mortuo egdaro rege eduardus adhuc iuuentis eēt: et elfrida nouerca ei; olim regis vꝝoz filium suū propꝝiū puerulum: necdum annoꝝ seprez regem facere pcuraret: et ob hoc cum quibusdam ex baronibus consp̄rasser. Dūstanus eduardum: vt pote cui regnūz tanq̄ p̄mogenito de iure debebat: contra vultum illorum coronauit. Unde et regina turbata in mortē regis machinari cepit. Tum autē die quadā eduardus de venatione fessus rediret: et illa sitiētī poculū potretissēt faterles ab eadē iduct; regē potēre sicca percussit et occidit. Et cum sero esset circa corpus ipsius: subito diuina lumina in seuerūt. Eniūsq; tactu claudus gressum: et mutus loquēdi vsum cōtinuo recuperarunt. Tūq; ad corpus eius elfrida regina in equo venisset: vt quasi se de nece eius inculpabilem simularet: dum redire veller: equus se

inde nullo modo mouere potuit: mutatoq; alio equo similiter et tertio sicut et priori cōtigit: vñ ab oibns de morte regis rea iudicata est. **D**e pulchus est autē rex condigno matris honore miraculis clarēs. **E**lfrida nō regina vides vltionē quā de; fecerat in clericos ecclesiāz persecutiōes de homicidiō condigne penituit: et in melius vitam mutauit.

De sancto Theophilo episcopo et confessoꝝ. Cap. lix.

Theophilus episcopo

Theophilus apud antiochiam floruit. Qui sextus a beato petro apostolo eiusdem ecclesie sedem tenuit: et vir eruditissimus multa sapientia claruit: plurimosq; libellos composuit. In testimonium libros tres ad Anatholium scripsit. Aduersum Ihermogenes heresim alium. Extrant eius et aliq; elegantes ad edificationem ecclesie pertinentes: composuit et contra martionem librum vnus. Super euangelio et prouerbijs salomonis cōmētarīos se legisse beatus tradidit hieronymus: qui cum superiorum elegantia non videns sibi congruere. Qui etiā marci antonini imperatoris temporibus in pace quēuit tertio idus octobris.

De sancto Theophilo confessoꝝ. Cap. lx.

Theophilus confessoꝝ

Theophilus in ciuitate cilicie claruit. Qui cum eēt ecclē vicedñs ecclesiasticas res: vt pote morib; et sciētia precipuus optime gubernauit: quem clerus et populus nimum diligebat. Tacante nō episcopatu: ipsum in pontificez omnis populus elegit: sed theophilus se indignū iudicans omnino recusauit. Ad metropolitanū autē violenter a populo ductus: et in episcopus sibi dari ab omnibus postulaf. Sed ipse penitus renuens: vñ ab ipso dimittitur: et alius in episcopum consecratur. Post dies modicos ad suggestionem emulorū quorūdā theophilus ab episcopo de officio deponit: et in locū eius qdā ex aduersarijs surrogatur. Desperans iste iudeum magum adiit: et eius auxiliū imploꝝauit. Quem ille nocte extra ciuitatem adduxit: et diligenter monuit ne crucem sibi imprimeret: aut christū vel agines nominaret. Vocante autē mago demones infirmit homines candidari eidem apparuerūt: qui cum cercis ardētib; ad regē ipsoꝝ diaboliū i throno aureo sedēre: illū adducūt. Pro quo iudeus genui ergo ipius auxiliū postulauit. Ille theophilū officiū restituendū et maiore adhuc faciēdū pmittit: dū tñ hic xpm et matrē velit abnegare: et diabolo p̄fessionē facere: et abnegationis chirographum manu p̄p̄ia scribere. **Theo**